

Interieur Grote Kerk te Rotterdam naar een schilderij van A. de Lorme, 1657

Coll. Six, Amsterd.

Amsterdam. Gezicht op de toren van de Oude kerk vanaf het Damrak, rechts hoek van de Beurs

B. VAN HUET

*Paul's Lichtbeelden
tintuur Amsterdam*

DE GROTE KERK

Wanneer we in de verte een stad naderen, dan is het allereerste, wat ons opvalt, de imposante torens der kerken. Soms zijn die torens slank en is hun spits fijn bewerkt als luchtig kantwerk; dan lijken het slanke vingers, uitgestrekt en wijzend naar omhoog, meermalen ook zijn zij zwaar en vierkant en maken zij een massieve indruk, stevig en onwrikbaar staande op hun fundament, de stormen trotserend. En in hun indrukwekkende pracht vertellen zij van oude tijden, toen een vroom geslacht hen bouwde . . . uw voorgeslacht!

Dan worden we stil bij de herinnering en zwijgend, vol ontzag kijken we naar het machtige bouwwerk en komen vele, wonderlijke gedachten bij ons op.

Zacht en melodieus klinkt orgelapel, zangen stijgen omhoog. Een hanstig geloop van vele voeten en een zacht gezons van stemmen be-

reiken onze oren en als in een visioen trekken kleurige, fleurig geklede mensen ons voorbij, horen we in zachte drang gesproken woorden, soms ernstig en overtuigend, doch menigmaal ook klinken verwijten en zien de sprekers op naar hun kerk, hun toren waar de eeuwige, onvergankelijke waarheid dient gepredikt te worden.

Want het is hun kerk, die daar staat, zij is hun eigendom ook hun ouders hebben er met grote liefde en toewijding aan gewerkt, gaven ook niet zij gelden tot instandhouding van dit grootse centrum van hun religieus en maatschappelijk leven!

Zie naar Delft, naar Utrecht, naar Veere, naar Rotterdam . . . Overal in de lande verrijzen torens met grote, wijde deuren het de mensen gemakkelijk makend binnen te treden, vriendelijk nodend, hulpvaardig . . .

Oud zijn die torens, héél oud . . .

De overige gebouwen in de stad zijn van meer recente datum — moderna — aangepast aan de eisen des tijds.

Toch, ondanks de oudheid van de kerkgebouwen zijn zij al die tijd aangepast geweest aan de dienst, die men verlangde.

Hoe zit dit eigenlijk? We mochten zo vaak horen en we weten het van oude mensen — het is nog niet zo lang geleden — dat de steden veel kleiner waren, gebouwen en huizen geringer van aanzien, de stad minder inwoners telde.

Had men toen reeds zulke grote kerkgebouwen nodig of hield men het oog gericht op de toekomst?

Om deze vragen afdoende te beantwoorden

moeten we een stad uit de middeleeuwen bezoeken.

Ja, dat ziet er heel anders uit, dan wij gewend zijn . . . aardig, typisch, karakteristiek, interessant daar het een voor ons ongewoon rebus spel biedt . . . toch niet geheel naar onze smaak, een beetje . . . hu . . . vies . . . en hé, die kerk valt geheel uit de toon, die is prachtig, voldoet aan alle eisen en . . . ziet u wel, het is dezelfde kerk waar wij heen gaan . . . er ontbreekt niets aan . . . de toren is misschien enigszins anders — er werd vroeger met sommige torens nogal getobd — maar voor de rest is het onze kerk, zoals we haar eeuwen later aanschouwden en — naar we hopen — nog vele geslachten ná ons aanschouwen zullen.

De stad hoort er feitelijk niet bij, de huisjes

Gezicht op de kerk te Veere naar een schilderij van J. v. d. Heyde, Mauritshuis, Den Haag.

